

Çalınmış Bir Çocukluğun İşitilmemiş Türküsü

Hatıraları yaşatmak vardır bir de öldürmek. Benim hatıralarımı öldürenler var. Güneşin doğduğu yeni bir güne daha uyandım bugün kardeşim. Ben uyumayı tercih ederdim, sıcak bir yatak isterdim mesela. Perdemi açıp camdan kuşlara bakabileceğim bir oda isterdim. Ben çok şey isterdim Allahım, ben çocuk olabilmeyi isterdim. Ama olsun, bugün hala parmaklarım var. Kalem tutamam bu ellerle, yemek yiyemem, onları kaldıramayacak kadar yorgun hissediyorum ama olsun hala varlar. Ellerim bugün hala bedenime bağlı kardeşim. Bedenim üşüyor, hava soğuk buralarda. Kış gelmesin Allahım, yalvarırım. Nereye açılacağı meçhul, kısa ömrümde ilk defa toprağa kar değsin istemedim. Şayet yer gelinlik giyerse kıpkırmızı olur, bizim buralar hep ölüm. Gelinler ölmemeli Yarabbi, yaşamalılar. Ne büyük günahtır onları yok etmek. Siz bayım; sonsuz acıların içinde pişmekten beter halde, kaynar sulardan sıcak yerlerde yatmaktan bitap halde olmaktan hiç mi gözünüz korkmuyor bugün? Gözlerimiz çarpıştı bir an sizinle. Benim, annemi ellerimden koparmanıza izin vermemin kırgınlığı ve size öfke duymanın getirdiği korkuyla dolu, cesur ve bir o kadar ürkek bakışlarımın; size verdiği saadeti, damarlarınızda gezdirdiği mesutluğu, amacınıza ulaşmış olmanızın okşadığı gururunuzu gördüm. Ah bir konuşabilseydim bayım, kelimeleri bir araya getirebilmek şöyle bir kenara dursun ne kadar zorlasam da bir çılgınlık sesimin olmadığını biliyorum. Bunu sizde biliyorsunuz, siz ancak iyilikten bihabersiniz. Ah benim bülbüllerim, neredesiniz? Bir gelsenizde ötseniz benim yerime. Ağlamaktan yırtılmış gırtlığım mı benim sesimin duyulmasını engelleyen yoksa sizler mi kulaklarınızı kapatıyorsunuz bana? Hiç olmazsa biraz konuşsanız? Yalvarırım konuşun biraz, bu çılgınca sükut korkutuyor beni.

Sardunyalar bu havalarda keder kokardı hep. Bu havalarda rüzgârlar eser, annemin kokusunu götürürlerdi. Ne korkunç Allahım; bombalar durulmak, çiçekler açmak bilmiyor şimdilerde. Bir yoldur ki kardeşim masum olmanın yükü sırtımda yürüyorum. Bir görsen omuzlarım nasıl çirkin, bir görsen ellerim nasıl buruşuk, yüzüm nasıl sarıya çalıyor. Ben buraya ait değilim, ve mecburiyetlerin altında ezilmekten biçareyim. Ne renklerim vardı da aldılar elimden Allahım. Şimdi bir kırmızım kaldı. Bizim buralarda asfalt hep kırmızıdır, sizde de öyle mi kardeşim? Çok uzaklardan bir ses geldi kulağıma. Sanıyorum birkaç ufaklığın elleri düştü, sanıyorum bir adamın evi uçtu, sanıyorum balonlarla. Birkaçının da topu patladı. Zaten top neye yarardı bir bacak olmadıktan sonra? Sekiz kadar küçüğüm ve seksen kadardır yaşıyorum sanki. Seksen yıldır yürüyorum bu yollarda. Bu betonları tanıyor gibiyim bir yerlerden yahut bu adamları. Babamlar direniyordur belki bir yerlerde ellerinde hiçbir şey yokken, annem çoktan çürümüştür.

Nefes almak gerekiyor bugün, biraz daha. Ellerimi yüzüme siper ettim ve yüreğimdeki isyanın azalmasını bekliyorum. Bu mahluklar hangi diyardan geliyor Allahım. Bir masalın içinden soruyorum ben, iyi olan hiç kaybeder mi? İnsanlık ve insanın mücadelesini kim kazanacak bugün? İnaniyorum kardeşim, inaniyorum ki sizlerden biri bir gün elimden tutacak ve diyecek ki; geçti yavrum. Başımın okşanmasına hiç bu kadar ihtiyaç duymamıştım. Sevgi bir susuzluk gibi ruhumda, kavruluyorum. Ben burda çok fena yanıyorum Allahım. Korkarım ayağa kalkamayacak kadar kuvvetten yoksunum. Bir ninni tutturun başımda, ben uyumak istiyorum artık. Küskünlüğüm sana değil kardeşim, bir kelama daha mecalim kalmadı. Puslu ufuklar çaresizlikten sökülmüş güneşler doğururken bizler bir nefes için daha yalvarıyoruz. Bizler karanlıklardan değil, insanlardan korkuyoruz. Ya sen kardeşim, sen nelerden korkarsın? Masallardan sesleniyorum sana, canavarlar gerçektir. Ve kimse dur demedikçe onlar daha da kuvvetlenir. Çirkin duygulardan beslenirler onlar; hasetten, öfkeden ve daha nicelerinden. Bu müphem kimselerin garipliğini izledim uzunca. Ah siz yok musunuz insanın oğulları; suskun, korkunç katiller.

Yüzümden bir yaş akmaya benzer, yağverdi yağmur. Damlalar çarptığı yerlerden ıslatarak almaya çalışıyordu sellerin dahi götüremeyeceği anıları. Bu yerlerdekilere ki; kimi öksüzdü, kimi yetim, kimi anneydi, kimi baba. Bir heyula ki benim için, ölmek. Haykırmak geliyor içimden bir yerlerden; bu

devlerin arasında bir küçük yavruyum. Yardım et Allahım, göklerden bir bulut indir bana sandal misali. Mavi semada süzülerek gelivereyim yanına da sarmala bu bedenimi.

Giderken yarım kalmış bir pamuk şeker bıraktım, üzerinde benim lanetim var. Hiç dokunmadım ona, hiç tadına bakmadım. Hiç çocuk olamamamın yükünü ona teslim ettim eğer bir gün yerseniz hissedin diye. Giderken hepimize mutlu bir son yazdım, başka zamanlarda ve başka insanlarla biten tümü letafetle dolu bir hayat boyadım beyaz kağıtlara. En çok da şeker pembeyle boyadım kırmızıya inat. En çok da iyilik doldurdum kardeşim, kötülere inat. İhtiyar olmak için henüz çok erkendi oysa, benim önümde yaşayacak büyükçe bir hayat vardı. Ben özür dilerim. Suçum ne bilmiyorum ama yine de özür dilerim koca adamlar. İşte senin elin kocaman, benim bedenim senin bir parmağın eder ancak. Bunun içinde özür dilerim, hiç yemek yiyemedim. İşte geliyorsun, işte yanımdasın. Aşk olsun derim sana, bir ben mi fazlayım şu dünyada. Günaydın dünya ve iyi geceler insanlık. Anneciğim yanında yer varsa eğer biraz kayar mısın?